

traume, det er, at mor eller far skal i fængsel. Vi ved alle sammen, hvor forfærdeligt et barn kan reagere, når forældrene skal skilles, eller hvis der er en forælder, der bliver syg, eller en forælder, der dør, men forestil jer lige, hvordan det er at stå midt i et traume, man ikke engang kan snakke med nogen om, fordi man er flov over det. Det, mor eller far har gjort, er måske ganske forfærdeligt. Det er et tabu, og man tør måske ikke engang sige det i skolen. Man har altså nogle børn her, som vi i den grad hænger til tørre, fordi de bliver ekstra ramt.

Der er derfor behov for, at vi i Folketinget vedtager love og regler, som skal gøre, at der bliver mere styr på, at der kommer en samlet, koordineret indsats i forhold til at hjælpe børn af indsatte. Vi kan simpelt hen ikke være andet bekendt.

Jeg stillede under mine korte bemærkninger tre spørgsmål til justitsministeren. Jeg spurgte bl.a., hvor mange millioner Kriminalforsorgen havde ønsket sig, men ikke havde fået i de sidste kriminalforsørgsforhandlinger. Det svarede ministeren ikke på. Jeg spurgte, om ministeren ville opgive mig et antal på, hvor mange gange børn bliver tilbudt besøg i faciliteter, hvor der ikke er børnerum. Det svarede ministeren heller ikke på. Så spurgte jeg ministeren om en tredje ting, nemlig hvor mange gange der bliver givet afslag til børn eller til familier, som ønsker besøg i et familierum. Det svarede ministeren heller ikke på.

Regeringen har en rigtig dårlig sag. Den har ingen vilje til at løse de her problemer. Den holder sig hele tiden til de flotte ord, men når det gælder pengene og den konkrete indsats, både for at hjælpe de her børn og sådan set også for at sikre, at trygheden i samfundet i det hele taget på en eller anden måde kan blive bedre, ved at de her børn bliver givet en bedre start på deres liv, som i forvejen er rigtig svært, fordi deres mor eller far er i fængsel, så bliver det ikke til andet end de tomme ord og den tætte dialog. Der er ingen vilje, der er ingen penge, der er ikke andet end snak.

Kl. 13:25

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til fru Karen Hækkerup og går videre med hr. René Christensen som ordfører.

Kl. 13:26

(Ordfører)

René Christensen (DF):

B 74 er et forslag, som omhandler noget af det samme, som vi så i det andet forslag, vi havde,

om, hvordan børn bliver påvirket af det, når en forælder eller andre kommer i fængsel, og hvordan vi så imødekommer de særlige behov, som børn af fængslede selvfølgelig har.

Det går igen i det her forslag, at man lægger vægt på dem, som er forældre, og som jeg sagde under det tidligere forslag, skal man også huske på, hvad det er for et samfund, vi lever i nu. Hvis det her skulle komme igennem, skulle der i hvert fald stå »børn, som er særlig knyttet til indsatte«.

Jeg vil så sige, at jeg i forhold til det tidligere faktisk mener, at det i B 74 er tydeligt at se, at der er tænkt lidt mere over det. Her ønsker man at forbedre forholdene for børn af indsatte, og det er vi jo sådan set meget enige i er et punkt, der skal kigges på. Besøgsforholdene har jo stor indvirkning på, hvordan børnene opfatter deres kontakt med eventuelt deres mor, far eller andre pårørende.

Men der er en del i forslaget, som jeg ikke mener er egnet til lovgivning. Der er bl.a. et forslag om, at børn skal have ret til at besøge og kommunikere med forældre. Her mener vi, at det bør være i samarbejde med den indsatte. Der kan være perioder i et fængselsophold, hvor den indsatte måske ikke ønsker at have kontakt. Selv om en person er fængslet, mener vi faktisk, at man stadig væk har ret til selvbestemmelse, og at der også skal være plads til det. Netop den del af forslaget mener vi faktisk også går imod alt det, som vi ellers siger, og hvad vi ellers hører blive sagt på børneområdet.

Der bliver talt meget om, at forældrene skal tage det ansvar, det er at være forældre. Dette forslag vil vende det hele på hovedet. Nu skal det være barnet, der ifølge loven har ret til et besøg, selv om den indsatte måske ikke ønsker det. Det vil sige, at barnet kan diktere en forælder til samvær og kontakt, selv om forælderen eventuelt ikke ønsker det. I begrundelsen til det skal jeg dog sige, at der er en del positive og rimelige begrundelser, som kan være rimelige for at se på området, men formuleringen skal i hvert fald laves om.

Med hensyn til besøgsfaciliteter er der i dag minimumskrav til besøgslokalerne med hensyn til farver, lys og mulighed for legetøj m.m. Der er ligeledes mange fængsler, der inden for de sidste par år har fået renoveret deres besøgsfaciliteter. Men vi må nok erkende, at der stadig er nogle problemer i de små arresthuse. Her er det ikke altid fysisk muligt at lave flere forskellige faciliteter for de indsatte og de besøgende.